

Końcówka nie dla byków

Wykres FW20M13 – skala dzienna

Źródło: Fibotrader

W kontekście minionego tygodnia warto na pewno wyeksponować dwie kwestie: problemy ze sforsowaniem średnioterminowej zapory podażowej Fibonacciego: 2488 – 2495 pkt. (sesja poniedziałkowa i wtorkowa), a także wymowną odpowiedź byków na czwartkowy (poranny) atak podaży.

W efekcie układ techniczny wykresu nie uległ zmianie. Niedźwiedzie próbowały co prawda przejąć inicjatywę, ale zabrakło tutaj skuteczności i determinacji. Można nawet stwierdzić, że to popyt wykazał się w czwartek ogromną wolą walki. Warto bowiem przypomnieć, że wykreowany ruch odreagowujący był naszą wewnętrzną (niezależną) inicjatywą, gdyż w tym czasie bazowe rynki Eurolandu zachowywały się niezwykle słabo. Obserwowana zatem ostatnio tendencja związana z utrzymywaniem się relatywnej siły GPW względem Eurolandu nadal znajdowała swoje odzwierciedlenie i potwierdzenie w realnym handlu.

W efekcie kontrakty powróciły ponad przełamany węzeł Fibonacciego: 2450 – 2455 pkt., po czym popyt z jeszcze większym zaangażowaniem zaczął dyktować warunki gry. Miało to swoje przełożenie w postaci wybicia się FW20M13 ponad lokalny przedział oporu: 2464 – 2467 pkt. Strefa, co istotne, zaczęła następnie pełnić rolę intradayowego wsparcia.

W piątek z kolei obóz byków już od samego rano wykazywał się większą aktywnością. Tak więc zapoczątkowany dzień wcześniej ruch cenowy nie okazał zjawiskiem krótkotrwałym. Kontrakty konsekwentnie podążały bowiem w kierunku północnym, gdzie napotkały w końcu kolejny obszar zgrupowanych niesień Fibonacciego: 2483 – 2486 pkt. (wykres w skali intradayowej). Niestety rynek wszedł tutaj w fazę ruchu bocznego, która właściwie towarzyszyła nam przez większą część piątkowego handlu.

Do wyraźnego wzrostu zmienności doszło w końcowym fragmencie notowań. Sprawcą tego „zamieszania” okazał się obóz sprzedających, który zdołał zainicjować skuteczny atak w momencie silnego wzrostu presji podażowej za oceanem. W efekcie kontrakty przedostały się poniżej wężła: 2464 – 2467 pkt., jednak zamknięcie wypadło ostatecznie na poziomie 2464 pkt. (stanowiło to niewielki spadek wartości FW20M13 w relacji do czwartkowej ceny odniesienia wynoszący 0.16%).

Z załączonego wykresu jasno wynika, że obóz byków ma problem ze sforsowaniem średnioterminowej zapory podażowej: 2488 – 2495 pkt. Jeśli próby zanegowania oporu nadal nie będą przynosić pożądanego rezultatu, na wykresie zacznie się tworzyć prawe ramię potencjalnego układu RGR.

W tym kontekście zwróciłbym jednak przede wszystkim uwagę na zakres wsparcia: 2419 – 2424 pkt. Jak widać przebiega poniżej hipotetycznej linii szyi (nie została zaznaczona), ale co istotne wypadają tutaj kluczowe zniesienia wewnętrzne i projekcje cenowe Fibonacciego (skonstruowane głównie na bazie potencjalnego, symetrycznego układu ABCD). W moim odczuciu dopiero zanegowanie wsparcia Fibonacciego wskazywałoby, że podaź osiągnęła naprawdę sporą przewagę (i w zasadniczy sposób zmienił się tym samym układ techniczny wykresu). Prawdopodobnie znalazłoby to swoje odzwierciedlenie w postaci kolejnego impulsu spadkowego, który można by nawet traktować jako początek nowej, niekorzystnej dla byków tendencji rynkowej (głównie z racji zanegowania pro-wzrostowego, symetrycznego układu ABCD).

Popyt nie powinien zatem dopuścić w tej chwili do przełamania wsparcia: 2419 – 2424 pkt. W swoim pierwszym opracowaniu online, wykorzystując wykres w skali 60. minutowej, przedstawię również dodatkową zaporę popytową (zresztą eksponowałem jej znaczenie w opracowaniach piątkowych), po przełamaniu której wzrosłoby prawdopodobieństwo testu bazowej zapory cenowej: 2419 – 2424 pkt.

Podsumowując, na razie przewagę techniczną zachowuje niezmiennie obóz byków, ale trochę niepokoić może fakt, że w okolicy kluczowej strefy oporu: 2488 – 2495 pkt. (zbudowanej na bazie zniesienia 61.8%) działania inicjowane przez podaź odznaczają się tak wysoką skutecznością. Na obecnym etapie wydarzeń dopiero sforsowanie pułapu cenowego 2514 pkt. (filtr cenowy) byłoby potwierdzeniem, że kolejne sesje upłyną pod znakiem kontynuacji ruchu zapoczątkowanego 23. kwietnia. Ten bazowy na razie scenariusz zacznie tracić pomału na znaczeniu, jeśli kupujący dopuszczą do przełamania wsparcia technicznego: 2419 – 2424 pkt.

Opracowanie:

Paweł Danielewicz

Analitik Techniczny

pawel.danielewicz@bzbwbk.pl

*Najbliższa aktualizacja Analizy Futures na WIG20 już o **godzinie 9:30**. Zapraszamy do korzystania z naszych **Analiz Futures na WIG20 Intraday***